

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
TUZLANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U TUZLI
Broj: 32 0 K 465398 24 Kž 4
Tuzla, 19.11.2024. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Tuzli, u vijeću sastavljenom od sudija Merside Sušić kao predsjednice vijeća te Samira Jusičića i Merime Gutić kao članova vijeća, uz sudjelovanje Amre Omerbegović kao zapisničara, u krivičnom postupku protiv optuženog D.P., zbog produženog krivičnog djela Izazivanje narodnosne, rasne i vjerske mržnje, razdora ili netrpeljivosti iz člana 163. stav 1. u vezi sa članom 55. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, povodom žalbe branioca optuženog D.P., advokata Bakira Hećimovića iz Tuzle, izjavljene protiv presude Općinskog suda u Tuzli broj 32 0 K 465398 24 K od 05.09.2024. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 19.11.2024. godine u prisustvu tužiteljice Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona Amre Hadžimehmedović, optuženog D.P. i njegovog branioca, advokata Bakira Hećimovića iz Tuzle, donio je sljedeću

P R E S U D U

Žalba branioca optuženog D.P. odbija se kao neosnovana i presuda Općinskog suda u Tuzli broj 32 0 K 465398 24 K od 05.09.2024. godine potvrđuje.

O B R A Z L O Ž E N J E

Presudom Općinskog suda u Tuzli broj 32 0 K 465398 24 K od 05.09.2024. godine optuženi D.P. oglašen je krivim da je radnjama opisanim u izreci presude učinio produženo krivično djelo Izazivanje narodnosne, rasne i vjerske mržnje, razdora ili netrpeljivosti iz člana 163. stav 1. u vezi sa članom 55. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu KZ FBiH), pa ga je sud na osnovu navedene odredbe te odredaba članova 42., 43., 49. i 57. KZ FBiH osudio na kaznu zatvora u trajanju od dvije godine, u koju se ima uračunati vrijeme provedeno u pritvoru počev od 03.06.2024. godine od 16,00 sati pa do upućivanja na izdržavanje kazne zatvora.

Na osnovu člana 75. u vezi sa članom 74. KZ FBiH optuženom je izrečena sigurnosna mjera obaveznog liječenja od ovisnosti, koja će se izvršiti uz izdržavanje kazne zatvora, a koja najduže može trajati do isteka izdržavanja kazne zatvora.

Optuženi je presudom na osnovu člana 202. stav 4. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu ZKP FBiH) oslobođen dužnosti plaćanja troškova krivičnog postupka.

Protiv ove presude žalbu je izjavio branilac optuženog D.P., advokat Bakir Hećimović iz Tuzle (u daljem tekstu branilac optuženog), zbog odluke o krivičnopravnoj sankciji, s prijedlogom da se presuda preinači, tako što će se optuženi blaže kazniti.

Tužilac Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona nije podnio odgovor na žalbu.

Na sjednicu vijeća drugostepenog suda, koja je održana u smislu novelirane odredbe člana 319. stav 1. ZKP FBiH (Službene novine FBiH broj 59/2014), je pristupio branilac optuženog, koji je naveo da odbrana u cijelosti ostaje kod žalbe koju su izjavili na prvostepenu presudu, i smatraju da sud nije u dovoljnoj mjeri cijenio sve one razloge koje su obrazložili u žalbi, a koji se odnose na odluku o krivičnopravnoj sankciji, te je prijedlog odbrane da se žalba odbrane uvaži i da se prvostepena presuda preinači na način da se optuženom izrekne znatno blaža sankcija od one koja mu je utvrđena prvostepenom presudom, a optuženi D.P. se saglasio sa navodima branioca i izrazio kajanje zbog učinjenog djela.

Tužiteljica Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona Amra Hadžimehmedović je na sjednici vijeća navela da tužilaštvo u cijelosti ostaje kod pisanog odgovora na žalbu te predlaže da se žalba branioca optuženog odbije kao neosnovana i da se potvrdi prvostepena presuda.

Ovaj sud je ispitao pobijanu presudu u smislu člana 321. ZKP FBiH, u granicama žalbenih navoda branioca optuženog te po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženog povrijeđen Krivični zakon, pa je odlučio kao u izreci iz sljedećih razloga:

Iz obrazloženja pobijane presude proizilazi da je prvostepeni sud prilikom izbora vrste i visine krivičnopravne sankcije kao olakšavajuće okolnosti optuženom D.P. cijenio da je optuženi priznao izvršenje krivičnog djela te time pomogao sudu u efikasnijem okončanju krivičnog postupka, da se korektno ponašao tokom postupka te da se kaje za učinjeno djelo i da je obećao da to neće ponoviti, a kao otežavajuće okolnosti na strani optuženog sud je cijenio njegovu raniju osuđivanost, pri čemu se imalo u vidu da je osuđivan za razna krivična djela te da su mu izricane višegodišnje kazne zatvora, koje očigledno nisu dovoljno uticale na optuženog da prestane sa vršenjem krivičnih djela, te da mu se u ovom postupku stavlja na teret izvršenje produženog krivičnog djela jer je u vremenskom kontinuitetu sa kratkim vremenskim razmacima preduzeo na isti način veći broj krivičnopravnih radnji sa istim ciljem, radi ostvarivanja iste posljedice, tj. izazivanja uznemirenosti građana Grada Tuzle, na javnim mjestima stavljaio poruke koje veličaju i odobravaju zločine počinjene u periodu rata u BiH, raspaljujući narodonosnu mržnju među istima, a za postojanje ovog krivičnog djela bi bilo dovoljno preduzimanje samo dvije radnje, a optuženi je preduzeo veći broj krivičnopravnih radnji koje ulaze u konstrukciju produženog krivičnog djela.

Pobijajući prvostepenu presudu zbog odluke o krivičnopravnoj sankciji branilac optuženog je u žalbi naveo da bi se i manjom kaznom od izrečene postigla svrha kažnjavanja u smislu odredbe člana 42. KZ FBiH, odnosno da bi se i umanjenom kaznom zatvora uticalo na optuženog da ubuduće ne čini krivična djela, te se također preventivno uticalo i na razvijanje svijesti drugih građana o pogibeljnosti krivičnih djela i kažnjavanju njihovih učinitelja, kao i da je sud propustio u dovoljnoj mjeri cijeniti olakšavajuće okolnosti koje se nalaze na strani optuženog, a ogledaju se u činjenici da je optuženi na samom početku glavnog pretresa priznao izvršenje krivičnih djela kako je to činjenično i opisano u optužnici, što je doprinijelo efikasnom i

ekonomičnom okončanju krivičnog postupka, posebno u situaciji kada je tužilaštvo navode optužnice planiralo dokazivati saslušanjem četrnaest svjedoka i dva vještaka, njegovo iskreno kajanje za počinjenje navedenog krivičnog djela te okolnost da optuženi do sada nikada nije osuđivan za krivična djela iz glave Krivičnog zakona koja se odnose na krivična djela protiv Ustavnog poretka Federacije, odnosno da je isti posljednji put osuđen prije više od pet godina, što ukazuje na potpunu promjenu načina života, na način da se protiv optuženog ne vode drugi krivični postupci, jer je svjestan protivpravnosti i društvene neprihvatljivosti djela koje je počinio. Osim toga, prvostepeni sud uopšte nije cijenio činjenicu da u konkretnom slučaju nije došlo do povređivanja, nego samo ugrožavanja zaštićenog dobra. S druge strane, branilac optuženog smatra da je prvostepeni sud prestrogo cijenio jedinu otežavajuću okolnost, odnosno raniju osuđivanost optuženog.

Žalba branioca optuženog nije osnovana.

Neosnovano se žalbom branioca ukazuje da u konkretnom slučaju nije došlo do povređivanja nego samo ugrožavanja zaštićenog dobra, obzirom da je kao posljedica izvršenja krivičnog djela Izazivanje narodnosne, rasne i vjerske mržnje, razdora ili netrpeljivosti iz člana 163. stav 1. KZ FBiH i navedeno samo ugrožavanje zaštićenog dobra, odnosno ovo djelo je svršeno preduzimanjem djelatnosti kojima se izaziva ili raspaljuje navedena mržnja ili razdor, a posljedica djela je ugrožavanje zajedničkog života građana FBiH i za njegovo postojanje neophodno da su navedena mržnja ili razdor i izazvani, niti je od značaja da li su i koji dalji ciljevi željeli time postići, kako je to pravilno navedeno i u odgovoru na žalbu kantonalne tužiteljice.

Nasuprot žalbenim navodima branioca optuženog, ovaj sud smatra da je prvostepeni sud pravilno cijenio olakšavajuće i otežavajuće okolnosti na strani optuženog i da im je dao odgovarajući značaj, u prvom redu priznanju krivnje optuženog kao olakšavajućoj okolnosti po njega, ali i ranijoj višestrukoj osuđivanosti optuženog kao otežavajućoj okolnosti, koja po svom značaju preovladava nad svim drugim okolnostima utvrđenim na strani optuženog, zbog čega ovaj sud smatra da je prvostepeni sud pravilno izvršio izbor vrste i visine krivičnopravne sankcije kada je optuženog osudio na kaznu zatvora u trajanju od dvije godine, obzirom na izraženu upornost optuženog prilikom učinjenja djela sa većim brojem krivičnopravnih radnji tj. sedam radnji, a kako je to prvostepeni sud i naveo u obrazloženju pobijane presude.

Stoga i ovo vijeće smatra da navedena kazna koja je izrečena optuženom nije prestrogo odmjerena i da će se sa istom, kada se uzme u obzir težina djela i stepen krivice optuženog kao njegovog učinitelja, u konkretnom slučaju ostvariti svrha kažnjavanja iz člana 42. KZ FBiH.

Iz navedenih razloga ovaj sud je, a kako nije našao ni povredu Krivičnog zakona na štetu optuženog na koju pazi po službenoj dužnosti, na osnovu člana 328. ZKP FBiH donio presudu kojom je žalbu branioca optuženog odbio kao neosnovanu i potvrdio prvostepenu presudu.

Zapisničar
Amra Omerbegović, s.r.

Predsjednica vijeća
Mersida Sušić, s.r.